

Sygn. akt I C 3025/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2018r.

sprawy z powództwa **L. N. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **(...) S.A. z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości,
2. nakazuje pobrać od powoda L. N. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem części nieuiszczonych wydatków kwotę 203,46zł (dwieście trzy złote 46/100),
3. zasądza od powoda L. N. na rzecz pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwotę 1.217,00zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00zł (jeden tysiąc dwieście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 3025/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2016r. powód L. N. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwoty 2.650,00zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 maja 2016r. do dnia zapłaty, a ponadto żądanie zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w wyniku wadliwie wykonanej przez W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Blacharstwo samochodowe W. W. z/s w K.” naprawy układu klimatyzacji w pojeździe powoda m – ki O. (...) o nr rej. (...) doszło do uszkodzenia rozrządu silnika tego auta, w ten sposób, że doszło do pęknięcia paska wielorowkowego, który wkręcił się w system rozrządu i doprowadził do uszkodzenia silnika, a pozwany zakład ubezpieczeń w wyniku przeprowadzonego postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wydał decyzję negatywną w zakresie przedmiotu żądania.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z/s w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pozwany zakwestionował istnienie podstaw swojej odpowiedzialności, zarówno co do zasady jak i wysokości, podnosząc brak istnienia związku przyczynowego pomiędzy wykonaną usługą naprawy układu klimatyzacji w pojeździe powoda a powstaniem uszkodzenia rozrządu silnika w tym samochodzie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód L. N. jest właścicielem pojazdu mechanicznego m – ki O. (...) o nr rej. (...).

W samochodzie tym wymagał naprawy układ klimatyzacji. Powód zlecił wykonanie czynności usprawniających W. W. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Samochodowe W. W. z/s w K.. Przyjmujący zlecenie dokonał wymiany łożyska, cewki oraz sprężęła. Powód uiścił koszty naprawy w wysokości 600,00zł i odebrał pojazd z warsztatu.

W pojeździe powoda uległ uszkodzeniu układ rozrządu.

(oświadczenie k. 14, 74, 77, faktura k. 17, 75, 76, 78, kopia dowodu rejestracyjnego k. 82-83, częściowo zeznania świadka W. W. k. 95v-96 00:23:58-00:38:39, częściowo zeznania świadka J. S. k. 96 00:38:39-00:48:39, k. 171 00:01:36-00:23:12, częściowo przesłuchanie powoda L. N. k. 95-95v 00:05:54-00:23:58, k. 145 00:03:46-00:10:41)

Powód wykonał naprawę silnika w przedsiębiorstwie (...) s.c. S. i K. z/s w K. i poniósł z tego tytułu wydatki w wysokości 2.650,00zł.

(faktura k. 11, 163, 164, zdjęcia k. 165, zeznania świadka J. S. k. 96 00:38:39-00:48:39, k. 171 00:01:36-00:23:12, przesłuchanie powoda L. N. k. 95-95v 00:05:54-00:23:58, k. 145 00:03:46-00:10:41)

Na okoliczność ustalenia rozmiarów szkody i rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu m – ki O. (...), w szczególności stwierdzenia jakie okoliczności, zdarzenia lub zachowania stanowiły przyczynę sprawczą powstania szkody w pojeździe powoda, a także czy rodzaj, charakter i rozmiar szkód w pojeździe mógł powstać w okolicznościach wskazanych przez powoda, jakie są celowe i konieczne części, materiały i techniki służące do naprawy pojazdu i jaka jest ich wartość, czy w związku z zatarciem sprężarki klimatyzacji w pojeździe powoda mogło dojść do uszkodzenia – „przegrzania” paska wielorowkowego, czy przegrzanie paska wielorowkowego mogło być przyczyną jego zerwania po naprawie sprężarki i uruchomieniu klimatyzacji oraz czy możliwe jest aby uszkodzony – zerwany pasek wielorowkowy został wkręcony w koło rozrządu powodując kolizję silnika Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej.

W sporządzonym operacie biegły stwierdził, iż nie można wykazać, że pęknięty pasek wielorowkowy silnika 1.9 (...) samochodu m – ki O. (...) o n rej. (...) fizycznie pokonał metalową obudowę i dostał się pomiędzy pasek zębaty rozrządu, a koło zębate rozrządu , co w konsekwencji miało doprowadzić do kolizji zaworów i ich uszkodzenia.

Biegły wskazał, iż pasek wielorowkowy przenoszący napęd z koła pasowego na alternator i kompresor znajduje się w tym typie silnika w dolnej części silnika, natomiast koła zębate paska rozrządu znajdują się w górnej części silnika za czarną obudową wykonaną z metalu.

Biegły podał, iż producent tego silnika zadbał o fizyczne oddzielenie paska wielorowkowego od układu rozrządu i że taka konstrukcja zapewnia bezkolizyjną pracę obu pasków, a szczelność obudowy układu rozrządu uniemożliwia dostanie się w obszar pracy kół zębatych elementów obcych, w tym paska wielorowkowego.

Dodatkowo oględziny metalowej osłony nie wykazały na jej zewnętrznej części widocznych uszkodzeń – odkształceń trwałych, w tym rozdzielenia trwałego metalowej osłony.

Biegły podniósł również, iż w oparciu o materiał dowodowy dostrzega wcześniejszą wadliwość czynności naprawczych rozrządu przez mechanika i stwierdził, że białe kreski – znaczniki na kołach zębatych i obudowie układu rozrządu silnika 1.9 (...) samochodu m – ki O. (...) o n rej. (...) mogą świadczyć, że wymiana paska zębatego rozrządu nie została przeprowadzona zgodnie z technologią prac przewidzianą przez producenta tego silnika w tym zakresie, co mogło doprowadzić do awarii przedmiotowego silnika.

Z informacji uzyskanych od autoryzowanego serwisu naprawczego O. wynika, iż zerwanie paska wielorowkowego z reguły nie powoduje uszkodzenia rozrządu lub innych elementów silnika. W szczególnym wypadku zerwany pasek wielorowkowy (lub strzępiący się od dłuższego czasu) może dostać się przez obudowę napędu rozrządu do paska

zębatego (rozzrządu) i spowodować uszkodzenia silnika. Rozwarstwiający się pasek wielorowkowy PK może się nawijać na małe koło rozrządu na wale, co może doprowadzić do przestawienia faz rozrządu i uszkodzenia głowicy. Po przeprowadzeniu oględzin fragmenty takich elementów powinny być ujawnione w uszkodzonym fragmencie silnika.

Materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu, w szczególności dokumentacja fotograficzna nie przedstawia widoku uszkodzonego paska wielorowkowego silnika 1.9 (...) 150KM samochodu O. (...).

(opinia biegłego k. 108-124, 138-139, 158-159, 174-175, 179-181, informacja serwisu k. 147, 153)

W. W. w dacie wykonywania usługi warsztatowej dla powoda posiadał zawartą z pozwanym (...) S.A. z/s w W. umowę kompleksowego ubezpieczenia (...) potwierdzoną polisą (...).

(oświadczenie k. 79, 81, wyciąg k. 80)

Powód dokonał zgłoszenia u pozwanego zaistnienia szkody w jego pojeździe w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod numerem (...).

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził postępowanie szkodowe w ramach, którego decyzją z dnia 24 czerwca 2016r. stwierdził ujemną podstawę swojej odpowiedzialności za szkodę co do zasady i co do wysokości, podnosząc brak istnienia związku przyczynowego pomiędzy wykonaną usługą naprawy układu klimatyzacji w pojeździe powoda a powstaniem uszkodzenia rozrządu silnika.

(decyzja k. 8, 15-16, 84-85, odwołanie od decyzji k. 10, zgłoszenie szkody k. 18-20, zdjęcia k. 21-25, 52-71, potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia k. 72, przesłuchanie powoda L. N. k. 95-95v 00:05:54-00:23:58,)

Sąd odmówił wiarygodności przesłuchaniu powoda L. N. w części, tj. w zakresie jego twierdzenia, co do przyczyny sprawczej uszkodzenia silnika samochodu m – ki O. (...) o nr rej. (...)

Powyższa wypowiedź pozostaje w opozycji do dokumentarnego materiału dowodowego w postaci opinii biegłego, protokołu szkody, fotografii oraz informacji (...) serwisu (...).

Znamienne jest przy tym, że żaden ze wskazanych dokumentów nie potwierdza widoku uszkodzonego paska wielorowkowego silnika 1.9 (...) 150KM samochodu O. (...). Również powód oraz świadkowie W. W. i J. S. oświadczyli, iż nie zachowano paska wielorowkowego klimatyzacji, który miał się rozwarstwić, zerwać i wkręcić się w układ rozrządu silnika i spowodować jego uszkodzenie.

W tym samym zakresie i kierunku oraz z tych samych przyczyn odmówiono wiarygodności zeznaniom świadków W. W. i J. S., w szczególności w tej części, gdzie świadkowie komunikują, iż kolizja silnika powstała w wyniku dostania się kawałka paska wielorowkowego pod koło pasowe, co miało nastąpić w wyniku pęknięcia tego paska oraz że świadek J. S. widział ten pasek i że był on w strzępkach.

Nie polegają na prawdzie zeznania świadka W. W. w zakresie jego wypowiedzi, co do czynnika powodującego szkodę w silniku pojazdu powoda również z tego powodu, że wbrew logice, doświadczeniu życiowemu oraz zasadom profesjonalizmu i rzetelności, które są atrybutem wykonywania działalności gospodarczej jest stwierdzenie tego świadka, iż dostrzegł zużycie elementu wyposażenia układu klimatyzacji pojazdu powoda w postaci paska wielorowkowego i że tylko brak czasu spowodował, że nie doszło do jego wymiany oraz że o stwierdzonym spostrzeżeniu nie poinformował powoda, w szczególności wobec oświadczenia powoda, że przekazał temu przedsiębiorcy pojazd do naprawy klimatyzacji nie zlecając szczegółowo rodzaju i zakresu prac, oczekując wykonania usługi w sposób kompleksowy i fachowy, w szczególności przywracający funkcjonalność tego elementu wyposażenia pojazdu.

Nie zmienia nic w ocenie Sądu informacja pochodząca z autoryzowanego serwisu naprawczego O., w której stwierdzono, iż w szczególnym wypadku zerwany pasek wielorowkowy (lub strzępiący się od dłuższego czasu) może dostać się przez obudowę napędu rozrządu do paska zębatego (rozrządu) i spowodować uszkodzenia silnika albowiem powód nie dostarczył dowodów na to, że do strzępienia takiego doszło i że fragmenty paska dostały się do układu rozrządu. Nie potwierdziły również tego oględziny układu rozrządu i paska PK z napinaczem oraz koła rozrządu małego na wale korbowym.

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię główną i uzupełniającą sporządzone przez biegłego z zakresu techniki samochodowej albowiem są one pełne, jasne, zrozumiałe, wyczerpujące i kompleksowe oraz wewnętrznie spójne. Biegły w opiniach udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezach dowodowych pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą, materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Biegły w sposób fachowy i rzeczowy ustosunkował się również do wszystkich zarzutów skierowanych w stosunku do opinii wypowiadając się szczegółowo w obszarze każdego zastrzeżenia odwołując się przy tym do dokumentarnego materiału dowodowego oraz reguł postępowania przy sporządzaniu takiego typu operatu.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. 2017.1170 – j.t. ze zm.) zakład ubezpieczeń udziela ochrony ubezpieczeniowej na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z ubezpieczającym, natomiast w myśl art. 15 ust. 2 cyt. ustawy umowa ubezpieczenia ma charakter dobrowolny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Stosownie do treści art. 16 w/w ustawy ogólne warunki ubezpieczenia określają w szczególności prawa i obowiązki każdej ze stron umowy ubezpieczenia oraz zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń.

Na podstawie art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę, natomiast na podstawie art. 805 § 2 pkt 1 kc świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Na podstawie art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

O powstaniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie decyduje wyłącznie powstanie po stronie ubezpieczającego cywilnoprawnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej, lecz wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego. Wypadek ubezpieczeniowy jest natomiast zdarzeniem, które strony umowy ubezpieczenia określiły jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

Przesłankami odpowiedzialności kontraktowej z art. 471 kc w ogólności są niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, szkoda po stronie wierzyciela i związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą.

Na podstawie regulacji art. 361 § 1 w zw. z art. 471 kc między zdarzeniem polegającym na niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu zobowiązania a szkodą musi istnieć adekwatny związek przyczynowy w rozumieniu pierwszego z tych przepisów.

Na wierzyciela spoczywa dowód faktu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika, szkody wynikającej z tego faktu oraz związku przyczynowego między tymi zdarzeniami.

Obowiązkiem bowiem strony powodowej było w ramach procesu przed Sądem przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenia (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność ich twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Dla ustalenia odpowiedzialności za szkodę majątkową warunkiem koniecznym jest istnienie adekwatnego związku przyczynowego między szkodą a zdarzeniem ją wyrażającym albowiem rolą oraz istotą związku przyczynowego jako przesłanki roszczenia o odszkodowanie jest ocena, czy doznana szkoda majątkowa może być normalnym skutkiem zdarzenia szkodzącego.

Szkoda majątkowa musi pozostawać w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem w rozumieniu art. 361 § 1 kc.

Na tle art. 361 § 1 kc odnotowania wymaga, że na gruncie tego przepisu „obojętne jest, czy ma miejsce związek przyczynowy bezpośredni, czy pośredni oraz, czy jest to związek przyczynowy złożony, wieloczłonowy, z tym, że odpowiedzialność cywilną uzasadnia jedynie taki związek przyczynowy wieloczłonowy, w którym między poszczególnymi ogniwami zachodzi normalna zależność przyczynowa, a więc każde ogniwo tego związku podlega ocenie z punktu widzenia przyczynowości adekwatnej.

Norma zawarta w przepisie art. 361 § 1 kc opiera się na założeniach teorii adekwatnego związku przyczynowego, w wersji obiektywnej, zwanego też „normalnym związkiem przyczynowym”. Teoria ta zakłada, że związek przyczynowy zachodzi tylko wtedy, gdy w grupie wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki. Nie wystarczy więc stwierdzić istnienie związku przyczynowego jako takiego, lecz należy stwierdzić, że chodzi o następstwa normalne (a nie niezwykle, nadzwyczajne).

Związek przyczynowy należy pojmować jako obiektywne powiązanie ze sobą zjawiska nazwanego „przyczyną” ze zjawiskiem określonym jako „skutek”. Istnienie związku przyczynowego jako zjawiska obiektywnego determinowane jest okolicznościami faktycznymi sprawy. W pierwszej kolejności należy za pomocą testu „conditio sine qua non” zbadać, czy określony skutek stanowi obiektywne następstwo zdarzenia, które wskazano jako jego przyczynę, to znaczy, czy oceniany skutek nastąpiłby mimo braku wskazanej przyczyny. Jeżeli odpowiedź jest negatywna, czyli badany skutek nastąpiłby również mimo nieobecności tej przyczyny należy stwierdzić, że nie występuje żaden obiektywny związek przyczynowy i nie ma potrzeby dalszego badania, czy relacje pomiędzy przyczyną a skutkiem są adekwatne w rozumieniu art. 361 § 1 kc. Pojawienie się w przebiegu kauzalnym przyczyny zewnętrznej, nie powiązanej z działaniem lub zaniechaniem podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody, przesądza o braku związku przyczynowego, jeśli bez przyczyny pierwotnej szkoda i tak powstałaby. Przepis art. 361 § 1 kc wiąże jednak odpowiedzialność tylko z normalnymi następstwami zjawisk stanowiących jej podstawę. W razie pozytywnego stwierdzenia, że dany fakt był koniecznym warunkiem wystąpienia skutku, należy rozważyć, czy wspomniane powiązania można traktować jako „normalne”, tzn. typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy. Typowym jest skutek jaki daje się przewidzieć w zwykłym porządku rzeczy, taki, o którym na podstawie zasad doświadczenia życiowego, wiadomo, że jest charakterystyczny dla danej przyczyny jako normalny rezultat określonego zjawiska.

Nie mieści się w płaszczyźnie adekwatnego związku przyczynowego skutek, który wprawdzie daje się łączyć z określonym zdarzeniem początkowym w sensie oddziaływania sprawczego, ale jest następstwem nietypowym, tj. nie występującym w kolejności zdarzeń, która charakterystyczna jest dla określonej przyczyny i przez to nie dającym się uwzględnić w ewentualnych przewidywaniach, a zarazem zależny jest w istocie od innych zdarzeń, które w zbiegu z przyczyną wyjściową jawią się jako przypadkowy zbieg okoliczności – por. wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14, opubl. LEX nr 1770850, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 959/14, opubl. LEX nr 1667508, wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 68/14, opubl. LEX nr 1624064, wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 28 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 824/14, opubl. LEX nr 1554766, wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 785/13, opubl. LEX nr 1469375.

Konstatując należy stwierdzić, iż w warunkach przedmiotowej sprawy ustalony przez Sąd stan faktyczny pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że pomiędzy zachowaniem ubezpieczonego przedsiębiorcy, nagłym czynnikiem zewnętrznym, a szkodą powoda nie zachodzi adekwatny związek przyczynowy, który jest nie tylko przesłanką odpowiedzialności za szkodę, ale również rozstrzyga o granicach tejże odpowiedzialności, a ponadto powstała w pojeździe powoda szkoda nie jest normalnym, typowym następstwem zaniechania przedsiębiorcy w prezentowanym przez stronę układzie sytuacyjnym składającym się na zachowania osoby i nagłego czynnika zewnętrznego uczestniczącego i zaistniałego w zdarzeniu i ich wpływu na wytworzenie i zakres powstałych skutków.

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego, obciążając nimi w całości powoda orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc i w zw. z § 2 pkt 3 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2018.300 – j.t.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.